

मीठे बच्चे “ – बापदादाको श्रीमतमा चलेर देही-अभिमानी बन्नु छ , चित्रलाई देखेर पनि विचित्र बाबालाई याद गर्नु छ । ”

प्रश्न:- कुन एक महानताका कारण तिमी बच्चाहरूलाई भाग्यशाली सितारा भनेर गायन गरिएको छ?

उत्तर:- पवित्रताको महानताका कारण। तिमी यो अन्तिम जन्ममा पवित्र बनेर विश्वलाई पवित्र बनाउने सेवा गर्छौ, त्यसैले तिमी भाग्यशाली सितारा, देवताहरू भन्दा पनि श्रेष्ठ हौ। तिम्रो यो जन्म हीरा जस्तो छ। तिमी धेरै श्रेष्ठ सेवाधारी हौ। अहिले ब्रह्माको आत्मा श्रीकृष्ण भन्दा पनि उच्च छ किनभने बाबाको बनेको छ। श्रीकृष्णले त प्रारब्ध भोग्छन्।

गीत:- आने वाले कल की तुम तस्वीर हो...

ओम् शान्ति । बाबाले बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ। बाबा पनि निराकार, बच्चाहरू पनि निराकार छन्। तर यो जुन साकारी चोला लिइएको छ, यसबाट पाटो खेल्नु छ। यस्तो पाटो खेल्नेवाला बच्चाहरूलाई बाबा भन्नुहुन्छ- अब देही-अभिमानी बन। आफूलाई आत्मा निश्चय गर। यस्तो नभन- अहम् आत्मा सो परमात्मा। यसरी तिमीहरूले बाबालाई पनि ८४ जन्मको चक्रमा धकेल्छौ। आफूलाई पिता सम्झिएर ८४ जन्मको चक्रमा धकेलिदिएका छन्। यसो भनेर नै तिमीहरू रसातलमा डुबेका हौ। बेडा डुब्न सुरु भयो। अहिले तिमीलाई श्रीमत मिल्छ। बच्चाहरूलाई थाहा छ- दुई मतको गायन छ। एउटा हो श्रीमत। यही नै भगवानको श्रीमत अर्थात् बेहद बाबाको मत हो। उनीहरूले कृष्णको नाम राखिदिएका छन्। त्यो त गलत भयो। कृष्णलाई बाबा भन्न सकिँदैन। तीन बाबा हुन्छन्। एक सबैभन्दा उच्च परमपिता परमात्मा, आत्माहरूको पिता, दोस्रो प्रजापिता ब्रह्मा। यिनलाई परमपिता भनिँदैन। यी प्रजाका पिता भए। यिनको नाम पनि प्रसिद्ध छ। कृष्णलाई प्रजापिता भनिँदैन। तेस्रो छन् लौकिक पिता। बेहदका बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू देही-अभिमानी भव। अब तिमीहरूलाई श्रीमतको डाइरेक्शन मिल्छ। दुवैको मत एकैपटक चल्छ। तिमी महसुस गर्छौ- यो महावाक्य शिवबाबाले सम्झाइरहनु भएको छ। भूल गरेका कारण त्रिमूर्ति शिवको सट्टामा त्रिमूर्ति ब्रह्मा भनिदिएका छन्। तर यसको केही अर्थ लाग्दैन। त्रिमूर्ति भनिएको हुनाले ब्रह्माको मत भनिएको हो। शिवलाई हटाइदिएका छन्। भन्दछन्- ब्रह्मा नै उत्रिएर आए पनि...। अब ब्रह्मा त सूक्ष्मवतनबाट आएर मत दिइरहेका छन्। अहिले तिमीहरूले बुझेका छौ- प्रजापिता ब्रह्मालाई व्यक्त ब्रह्मा भनिन्छ। तिमीहरू अहिले व्यक्त ब्राह्मण हौ, फेरि अव्यक्त सम्पूर्ण ब्राह्मण बन्छौ। फेरि तिमी सूक्ष्मवतनवासी ब्राह्मण बन्छौ। सम्पूर्ण ब्रह्मा, सम्पूर्ण सरस्वती- दुवै वहाँ सूक्ष्मवतनमा रहन्छन्। विष्णु त हुन् नै युगल। दुई हात लक्ष्मीका, दुई हात नारायणका। अब यो मत त प्रसिद्ध छ। भगवानुवाच, ब्रह्मालाई मत दिनेवाला शिव हुनुहुन्छ। यिनको नाम ब्रह्मा राखिएको छ। ब्रह्मा यहाँ पतित दुनियाँमा छन्। यिनलाई उच्च हुन् भन्न मिल्दैन। विष्णुका दुई रूप लक्ष्मी-नारायण फेरि यहाँ स्वर्गमा आउँछन्। देव-देव महादेव भनिन्छ नि। त्यसैले शंकर महादेव भए। बच्चाहरूले त बुझेका छन्- शिव सबैभन्दा उच्च बाबा हुनुहुन्छ। फेरि सूक्ष्मवतनको रचना रच्नुहुन्छ। श्रीमतमा चल्नु मूल कुरा हो। ब्रह्मा पनि श्रीमतमा चलेर यति प्रसिद्ध बनेका हुन्। एक ब्रह्मा नै मुरब्बी बच्चा हुन्। शिवबाबा पनि एउटै, ब्रह्मा पनि एउटै छन्। प्रजापिता ब्रह्मा भनिन्छ नि। प्रजापिता विष्णु वा प्रजापिता शंकर भनिँदैन। अहिले तिमी प्रजापिता ब्रह्माको सामुन्ने बसेका छौ। बाबा भन्नुहुन्छ- गृहस्थ व्यवहारमा रहेर पनि आफूलाई आत्मा निश्चय गर। निरन्तर मलाई याद गर्ने पुरुषार्थ गर, फेरि त्यागको कुरा छ। ज्ञान, भक्ति, वैराग्य भनिन्छ नि। वैराग्यद्वारा त्याग हुन्छ। संन्यासीहरूले पहिला वैराग्य दिलाउँछन्- यो सुख काग विष्टा समान छ, त्यसैले हामी घरबार छोड्छौं। भन्दछन् पनि- सत्ययुगमा सृष्टि स्वर्ग थियो। नर्कमा रहनेहरूले भन्दछन्- हामी स्वर्गवासी थियौं। अहिले तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा छ- स्वर्गमा देवी-देवता नै रहन्थे। प्राचीन समयमा पवित्रता, शान्ति, सुख सबै थियो। नर्कवासी मनुष्य स्वर्ग स्थापना गर्ने बाबाको महिमा गाउँछन्- हजुर सुखका सागर हुनुहुन्छ, शान्तिका सागर हुनुहुन्छ। उहाँ बाबाबाट नै सेकेन्डमा जीवन मुक्ति मिल्छ। बाबा घरी-घरी भन्नुहुन्छ- कसको साथमा चलिरहेका छौ? शिवबाबाबाट नै वर्सा मिल्नु छ। बुद्धिमा शिवबाबाको नै याद रहोस्। उहाँबाट स्वर्गमा अथाह सुख मिल्छ। तिमीले भन्दछौ- हामी शिवबाबाको साथमा चलिरहेका छौं। कोही नयाँ छ भने उसले भन्नेछ- शिवबाबा त निराकार हुनुहुन्छ। यहाँ त ब्रह्मा हुनुहुन्छ, फेरि तपाईं कसरी शिवबाबाको साथमा चल्दै हुनुहुन्छ? विचित्र हुनुहुन्छ नि। तिमीहरूलाई थाहा छ- हामी शिवबाबाको

सम्मुख बसेका छौं। शिवबाबाको कुनै आकार साकार रूप छैन। उहाँ निराकार हुनुहुन्छ यिनको शरीरमा आउनुहुन्छ। यिनमा आएर बताउनुहुन्छ। यिनले आफ्नो जन्महरूको बारेमा जान्दैनन्। अहिले तिमीहरूलाई थाहा छ- वास्तवमा हामीले ८४ जन्म पूरा गर्यौं। ८४ जन्म नै भनिएको छ। सत्ययुगमा लक्ष्मी-नारायण थिए, त्यसैले अवश्य पनि यिनैले ८४ को चक्र लगाउँछन्। अरु धर्मवाला त पछि आउँछन्, उनीहरूले यति जन्म लिदैनन्। पहिले आत्मा सतोप्रधान बन्छ, फेरि पछि गएर तमोप्रधान बन्छ। त्यसैले यो हो भगवानको श्रीमत। ब्रह्मालाई पनि उहाँले मत दिनुहुन्छ। तर अति प्रिय (मुरब्बी) बच्चा भएका कारण राम्ररी धारण गरेर सम्झाउँछन्। कुनै बेला यिनी पनि आएर सम्झाउँछन्। भन्छन्- प्यारा बच्चाहरू देही-अभिमानी भव। शिवबाबा पनि भन्नुहुन्छ, ब्रह्माले पनि भन्छन् देही-अभिमानी भव। अहिले तिमी यथार्थमा सम्मुख बसेका छौ। उहाँ विचित्र हुनुहुन्छ। तिमी चित्रवाला हो। सबैलाई भन्दछौ- हे दाजुभाइहरू, हे आत्माहरू, बाबालाई याद गर्नुहोस्। आत्माहरू सँग कुरा गरिन्छ। एक अर्कामा सावधान गरेर उन्नति गर्दै गर। यस ब्रह्माको तनबाट बाबा भन्नुहुन्छ- म बाबालाई याद गर्नाले स्वर्गको वर्सा मिल्छ। यी भूतको वश हुनु छैन। पहिलो नम्बर हो अशुद्ध अहंकार। देह-अभिमानलाई छोडिदेऊ। आत्म-अभिमानी बन। भाइ-भाइ हो भने अवश्य बाबा पनि हुनु पर्छ। भाइ-बहिनीका पिता ब्रह्मा भए। भाइ-भाइका पिता निराकार हुनुहुन्छ। यी साकार हुन्। वास्तवमा हामी सबै निराकारी हौं। फेरि पार्ट खेल्न आउँछौं। यहाँ श्री श्री शिव भगवान्वाचै छ। कृष्ण भगवान् होइनन्। यिनलाई नै प्रजापिता ब्रह्मा भनिन्छ। कृष्णभन्दा पनि उच्च ब्रह्मा हुन गए। अहिले ब्रह्मा कृष्णभन्दा उच्च छन् किनकि कृष्णको आत्मा सत्ययुगमा थियो। उनै फेरि यो ८४ औं जन्ममा बाबाको बनेका छन्। त्यसैले (ब्रह्माको आत्मा) कृष्णको आत्माभन्दा पनि उत्तम भए किनकि अहिले सेवा गर्दै छन्। कृष्णको आत्माले त केवल प्रारब्ध भोग्छ। अब दुवैमा को ठूलो, को उच्च भए? ८४ जन्ममा जो पहिलो जन्मवाला कृष्ण उच्च वा यस समयवाला ब्रह्मा? वास्तवमा हीरा जस्तो जन्म त यही हो किनकि यहाँ तिमीलाई प्राप्ति हुन्छ। त्यहाँ यस्तो भनिदैन- अहिले प्राप्ति छ। यस समयमा नै तिमीलाई सारा सम्पत्ति मिल्छ।

तिमी धेरै उच्च सेवाधारी हो। तिमीले विश्वलाई स्वर्ग, पतितलाई पावन बनाएर फेरि यहाँ नै राज्य गर्छौं। तिमी भाग्यशाली सितारा हो, त्यसैले त सबैले शिर झुकाउँछन् नि। यो सबै पवित्रताको महानता हो। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- काम महाशत्रु हो, जसले तिमीलाई अपवित्र बनाएको छ, त्यसलाई जित। म सर्वशक्तिमान सँग जति योग लगाउँछौ, त्यति पवित्र हुन्छौ। तिमी ६३ जन्म विषय सागरमा डुब्यौ। अहिले यो तिम्रो अन्तिम जन्म हो। अजामिल जस्तो पापी भनिएको छ। सत्ययुगमा हुन्छ नै एक पतिव्रता, पावन धर्म। सदैव सुख नै सुख रहन्छ। यहाँ त पतित छन्। संन्यासी पहिले सतोप्रधान थिए, त्यतिखेर धेरै शक्तिशाली थिए। जङ्गलमा जहाँ पनि उनीहरूलाई भोजन मिल्थ्यो। पवित्रताको तागत थियो। यस्तो होइन- उनलाई परमपिता परमात्मा शिवको तागत मिलेको थियो। तिमीलाई उहाँको तागत मिल्छ। मायाको राज्य दवापर देखि सुरु हुन्छ। पाँच विकाररूपी रावणको राज्य आधाकल्प चल्यो। पतित पावन को हो मनुष्यलाई थाहा छैन। गङ्गालाई नै पतित पावनी मानेका छन्। परमात्मालाई जानेकै छैनन्। भन्दछन्- परमात्मा र उहाँको रचना बेअन्त छ। सत्ययुगको आयु लाखौं वर्ष छ। यदि यस्तो हुन्थ्यो भने देवता धर्म वालाको संख्या धेरै हुनुपर्थ्यो। अहिले क्रिश्चियनहरू, जो पछि आएका हुन्, उनीहरूको संख्या धेरै भएको छ। यो कुरा बाबाले सम्झाउँनुहुन्छ। बुद्धिको लागि यो भोजन दिनुहुन्छ। तिम्रो बुद्धिले अहिले कति धेरै काम गर्छ! मानिसको बुद्धिले अहिले काम गर्दैन। रचयिता र रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जान्ने ताला बन्द छ। उनीहरूको हो हदको संन्यास, हठयोग। तिम्रो हो बेहदको संन्यास, राजयोग। तिमी राजाहरूको राजा स्वर्गको मालिक बन्छौ। अहिले जो पतित छन्, उनीहरूले कहाँ यो रहस्य बताउन सक्छन् र? बसेर गीता सुनाउँछन्, १८ अध्यायको, कति लामो अर्थ लगाउँछन्। कति धेरै गीताहरू बनाएका छन्! सबैको आ-आफ्नो मत छ। गीतालाई बुझ्न सक्दैनन्। कृष्ण भगवान् नै होइनन्, फेरि गीतालाई कसरी बुझ्ने? केही पनि बुझ्दैनन्। अहिले तिमीलाई थाहा छ- ती सबै भक्तिमार्गका हुन्। पाँच भूतले अजामिल जस्तै पापी बनाएको छ। नम्बरवार त हुन्छन् नै। उस्तै त हुँदैनन्। सम्झाइन्छ- भगवान् एक हुनुहुन्छ, उहाँ आएर राजयोग सिकाउनुहुन्छ। लक्ष्मी-नारायण र उनको घराना तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बनिरेहको छ। विश्वको इतिहास-भूगोल फेरि दोहोरिनु छ। पहिले त निश्चय चाहिन्छ। बाबा, अब हामी त हजुरकै श्रीमतमा चल्यौं। तिमी बच्चाहरूको तकदिर जागिरहेको छ। तिमीहरू विश्वको मालिक बन्छौ। अरु सबैको तकदिर सुतेको छ। धेरै दुःखी छन्। आदि सनातन भारतवर्ष स्वर्ग थियो। अहिले छैन। तमोप्रधान पतित बनेको छ। परमात्मालाई पतित-पावन भनिन्छ। कृष्णलाई भनिदैन। स्वर्गमा सबैको ज्योति जागिरहन्छ। दीपमाला भनिन्छ नि। अहिले त निभेको माला छ। बाबा भन्नुहुन्छ- यो, मेरो आत्माहरूको माला हो। पहिले आत्माहरूको माला बनाउँछु। फेरि विष्णुको

माला बनाउँछु। शिवबाबाले ब्रह्माद्वारा बनाउनुहुन्छ। यो पनि सम्झाइएको छ- ब्राह्मणहरूको माला बन्न सक्दैन किनकि कुनै बेला आकाशमा चढ्छन् भने कुनै बेला तल गिर्छन्। निश्चय बुद्धिबाट बदलिएर संशयबुद्धि बन्छन्। आज पक्का ब्राह्मण छन्, अरूलाई आफू समान बनाउँछन्, भोली शूद्र बन्छन्। त्यसैले शिवबाबा भन्नुहुन्छ- ब्राह्मणहरूको माला बन्न सक्दैन। तिमी पुरुषार्थ गर्छौ, रुद्र माला बन्छौ, त्यसैले योग लगाउनु छ। योग पूरा भयो भने बुद्धिरूपी वर्तन पवित्र हुन्छ त्यसपछि धारणा पनि हुन्छ। बाबालाई याद गरेर तिमीले वर्सा लिन्छौ। तिमी आँखा वर्सामा गइहाल्छ। लौकिक बाबाको बच्चाहरूको पनि वर्सामा नजर रहन्छ नि। कोही-कोही छोराहरूले भन्छन्- यो बूढो कहिले मर्छ र मलाई सम्पत्ति मिल्छ। कोही-कोही त बाउ पनि यस्ता कन्जुस हुन्छन्, बच्चाहरूलाई केही दिदैनन्। स्त्रीलाई घरखर्च पनि दिदैनन्।

बाबा भन्नुहुन्छ- मूल कुरा हो निश्चयबुद्धि बन। तिमीले विचित्रको हात समातेका छौ। यस चित्रद्वारा भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर। तिमी जिन्नको जस्तो बुद्धि हुनु पर्छ। शिवबाबा परमधाममा रहनु हुन्छ। यतिबेला शिवबाबा मधुवनमा मुरली चलाउँदै हुनुहुन्छ। घरी-घरी शिवबाबालाई याद गर्नुपर्छ। अहिले तिमी यहाँ बसेका छौ, बाबा भन्नुहुन्छ- म एकलाई याद गर्यौ भने तिमी मेरो मालाको दाना बन्छौ। यो हो रुद्र ज्ञान यज्ञ। यसमा ब्राह्मण पनि अवश्य चाहिन्छ। शास्त्रहरूमा जगत् अम्बा ब्राह्मणी थिइन् भनेर कहीं लेखिएको छैन। यो कुरा बाबाले नै सम्झाउनुहुन्छ। तर माया पनि धेरै चतुर छ। निश्चय हुँदा-हुँदै पनि तुरुन्तै संशयमा ल्याइदिन्छ। फेरि श्रीमत् लिने बुद्धि चल्दैन। उसको पद पनि भ्रष्ट हुन्छ। चढे तो चाँखे वैकुण्ठ रस गिरे तो चकनाचुर... प्रजामा पनि कम पद। तिमी भाग्यशाली सितारा हो। तिमीमाथि धेरै जिम्मेवारी छ। बाबा भन्नुहुन्छ- खबरदार रहनु छ, विकारमा जानु छैन। तिमी धन्दा हो पतितलाई पावन बनाउनु। कसैलाई पनि दुःख नदौ। सदा सुखी बन्नु छ। बूढोलाई पनि बाबाले बच्चे-बच्चे भनेर सम्झाउनुहुन्छ। यिनको आत्मालाई पनि बच्चा भनिन्छ। यी आत्माले पनि उहाँलाई बाबा भन्छन्। कदम-कदममा श्रीमत् अनुसार चल्नु छ। सबै सेन्टरहरू शिवबाबाका हुन्, कुनै मनुष्यका होइनन्। शिवबाबाले नै यिनीद्वारा स्थापना गरिरहनु भएको छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) बुद्धिलाई दैनिक ज्ञानको भोजन दिएर, शक्तिशाली बनाउनु छ। योगद्वारा बुद्धिरूपी वर्तनलाई पवित्र बनाउनु छ।

२) “हामीले विचित्र बाबाको हात समातेका छौं”- यस निश्चयले घरी-घरी बाबालाई याद गर्नु छ। कसैलाई पनि दुःख दिनु छैन।

वरदान:- आफ्नो अनादि संस्कारलाई प्रकट गरेर सर्व समस्याहरूलाई पार गर्ने उड्ता पंछी भव तिमीहरू सबै अनादि रूपमा हौ नै उड्नेवाला, तर बोझको कारण उड्ता पंछीको सट्टा पिंजडाको पंछी बनेका छौ। अब फेरि अनादि संस्कार इमर्ज गर अर्थात् फरिश्ता रूपमा स्थित होऊ, यसलाई नै सहज पुरुषार्थ भनिन्छ। उड्ता पंछी बन्यौ भने परिस्थिति तल र तिमी माथि हुन्छौ। यही सर्व समस्याहरूको समाधान हो।

स्लोगन:- हर कदममा कल्याण सम्झेर हर आत्मालाई शान्तिको शक्तिको दान दिनु नै सच्चा सेवा हो।